PERSBUREAU VAZ DIAS N.V., AMSTERDAM

Afd. COURANTENKNIPSELDIENST

Singel 91, Amsterdam-C. — Postbus 491 — Telefoon 45832

Nieuwe Rotterdamsche Courant

Arthur Rubinstein

Van onze muziekmedewerker te Arnhem

DE ARNHEMSE VERENIGING VOOR KAMERMUZIEK heeft haar 10e seizoen ingezet met een jubileumconcert in de propvolle Musis Sacrum-zaal, die te klein bleek om alle opgetogen feestvierende kamermuziekliefhebbers te bevatten, zodat ook het podium voor zover maar enigszins mogelijk, met luisteraars bezet was. Smaakvolle versiering en kleurige avondkleding gaven de anders zo ingetogen, strenge concertzaal een feestelijke aanblik, die het bijzondere karakter van dit concert betoonden; het was de ideale sfeer voor het optreden van een der grootste representanten van een welhaast voorbij, in de 19e eeuw wortelend, virtuozendom: Arthur Rubinstein.

Het is een recital geworden zoals men dat van de grijze, maar nog zeer vitale maëstro mocht verwachten: een avond van grandioos pianospel, waarin met een waarlijk magistrale techniek alle grandezza van een voorbije époque ontvouwd werd. Reeds het naar hedendaagse begrippen ietwat eigenaardige programma was in zijn ogenschijnlijk zeer disparate samenstelling — van een uiterst romantische Bach-Busoni via Beethoven, Brahms, Debussy en een zeer virtuoze Villa-Lobos terugkerend naar de poëzie van Chopin — een duidelijke manifestatie van een romantische op de voorkeur voor hevige contrasten gebaseerde muzikale instelling. Weinig hedendaagse pianisten zullen Busoni's romantische visie op Bachs chaconne voor vioolsolo met zoveel overtuigingskracht in een immer gloedvol klankbeeld kunnen omzetten als Rubinstein het aan het begin van deze merkwaardige avond deed als een virtuoos praeludium voor een niet minder romantische interpretatie van Beethovens Sonate op. 31, nr. 3 in Es gr. t., waarvan vooral de beide middendelen uitblonken door verbluffende staaltjes van aanslag-cultuur, zoals alleen de grootmeesters uit de oude school nog kunnen ten beste geven.

MET BRAHMS, van wie hij het Intermezzo op. 117 en de Rhapsodie in Es speelde kwam Arthur Rubinstein wel op zijn meest eigen terrein, twee vertolkingen die qua geestelijke interpretatie wel tot het allerbeste van de avond behoorden. Debussy was niet op zijn allersterkst vertegenwoordigd met de Prélude uit „Pour le piano" en „La plus que lente", waarna de trilogie „O Prôle do Bebe" van Villa-Lobos een zeer brillante indruk maakte, vooral door de zeer spectaculaire vertolking van het slotstuk Polichinelle. Een poëtisch gespeelde Nocturne en een virtuoos Scherzo van Chopin vormden het prachtige slot van deze grootse pianoavond.

Het zeer enthousiaste publiek liet de virtuoos niet gaan dan na twee toegiften verkregen te hebben: een Wals van Chopin en de grandioos gespeelde Vuurdans van de Falla.